

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.307 van 19 april 2004
in de zaak A. 94.680/IX-2488.**

In zake : Jean EVERARS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat W. MERTENS,
 kantoor houdende te BERINGEN,
 Scheigoorstraat 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. HOFSTRÖSSLER en E. VAN POUCKE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Goedheidsstraat 5-7.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jean EVERARS op 18 augustus 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 11 juli 2000 waarbij hem de bevordering tot de graad van gerechtelijk afdelingscommissaris te Tongeren wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 91.193 van 30 november 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 4 januari 2001 door verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 maart 2004;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het, behoudens wat de kosten betreft, eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak zijn samengevat in het voormelde arrest nr. 91.193, van 30 november 2000; dat zoals in dat arrest reeds werd vermeld verzoeker op zijn verzoek overgeplaatst werd naar de brigade Hasselt, waar hij op 26 juli 2000 met het oog op een bevordering tot gerechtelijk afdelingscommissaris werd geëvalueerd met een beoordeling "goed" vergezeld van een advies volgens welk verzoeker verdient te worden voorgedragen voor een bevordering tot gerechtelijk afdelingscommissaris en dat op 22 september 2000 de procureur des Konings te Hasselt een gunstig advies uitgebracht heeft over verzoekers nieuwe kandidaatstelling; dat na de uitspraak van het voormelde arrest, verzoeker bij koninklijk besluit van 18 december 2000 werd bevorderd tot de graad van

afdelingscommissaris te Hasselt met ingang van 1 mei 1999; dat ingevolge de politiehervorming deze graad werd afgeschaft en vervangen door de graad van commissaris van politie, waarin verzoeker werd benoemd bij koninklijk besluit van 25 juni 2001;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang omdat hij, nu hij tot de graad van afdelingscommissaris is bevorderd, niet langer het voordeel kan verwerven dat hij met zijn annulatieberoep nastreeft, namelijk een nieuwe kans te krijgen om voor de benoeming tot afdelingscommissaris te worden voorgedragen en dat, nu hij tot afdelingscommissaris is benoemd bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, hij niet meer tot die graad benoemd kan worden bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat hij nog wel belang heeft bij de gevorderde nietigverklaring; dat hij argumenteert dat hij met zijn moeder en zoon te Tongeren woont waar zijn zoon ook naar school gaat, dat hij jarenlang bij het parket van Tongeren heeft gewerkt en daar ook verder carrière wenste te maken, inzonderheid zich destijds kandidaat heeft gesteld voor het ambt van gerechtelijk afdelingscommissaris te Tongeren, dat hij weliswaar zijn overplaatsing naar Hasselt heeft gevraagd maar dat hij daartoe door de omstandigheden, meer bepaald de pesterijen van zijn chef, werd gedwongen; dat verzoeker verklaart dat, zo hij zich nadien kandidaat heeft gesteld voor een betrekking te Hasselt, dat alleen was omdat hij niet gedurende lange tijd wenste te wachten op het resultaat van de huidige procedure voor de Raad van State om zijn carrière verder uit te bouwen, dat hij nog steeds benoemd wenst te worden tot gerechtelijk afdelingscommissaris bij het parket te Tongeren en dat zijn kansen daartoe opnieuw zouden toenemen door de gevorderde nietigverklaring, omdat de verwerende partij dan verplicht zal zijn om een nieuwe beslissing te nemen zodanig dat zijn loopbaan gereconstrueerd kan worden; dat verzoeker voorts verklaart een moreel belang te behouden omdat de bestreden weigering hem ernstig in zijn eer heeft gekrenkt, wijl er in de motivering negatieve beoordelingen over zijn manier van

werken zijn opgenomen, wat hij des te meer grievend acht omdat hij in Hasselt uiteindelijk wel werd benoemd, hetgeen erop wijst dat die negatieve beoordelingen onjuist waren; dat verzoeker ten slotte verwijst naar het wedden- en anciënniteitsverlies dat hij heeft geleden;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie, als reactie op het auditorsverslag waarin de exceptie wordt bijgevalen, stelt dat een moreel belang volstaat, waarbij hij verwijst naar een tijdelijke aanstelling tot hoogleraar die reeds verlopen was op het ogenblik van de uitspraak door de Raad van State; dat hij ook stelt dat volgens de rechtspraak iemand die naderhand zelf bevorderd werd tot een gelijkaardige functie toch een belang kan blijven behouden wegens de belangrijkheid van de oorspronkelijk geambieerde functie en de daaraan verbonden materiële voordelen, wat ook in zijn geval van toepassing is;

2.4.1. Overwegende dat wat verzoeker bestrijdt, is de weigering om hem te bevorderen tot de graad van gerechtelijk afdelingscommissaris bij het parket van Tongeren; dat zijn oorspronkelijk belang dan ook in de eerste plaats was om zijn kandidaatstelling aan een nieuw oordeel te zien onderwerpen, in de hoop dat dit gunstig zou zijn en hij op grond daarvan de bevordering zou krijgen; dat inmiddels verzoeker reeds bij koninklijk besluit van 18 december 2000 bevorderd is tot afdelingscommissaris op een betrekking bij het parket te Hasselt, na op eigen verzoek naar die brigade te zijn gemuteerd; dat een nieuwe beoordeling met het doel een bevordering tot afdelingscommissaris te krijgen dan ook zinloos is, vermits verzoeker reeds is benoemd in die graad; dat de gevorderde nietigverklaring niet tot gevolg kan hebben dat zijn kans om te Tongeren benoemd te worden toeneemt, zoals verzoeker meent, omdat hij nu afdelingscommissaris is te Hasselt en hij enkel te Tongeren kan worden benoemd voor zover hij naar een betrekking van afdelingscommissaris, thans commissaris van politie, waarvan hij al titularis is, kan worden gemuteerd; dat daarvoor een betrekking van die graad vacant moet zijn te Tongeren, wat losstaat van een eventuele nietigverklaring van de vroegere weigering om verzoeker te bevorderen tot afdelingscommissaris; dat daarnaast de benoeming tot afdelingscommissaris en ook de weigering tot benoeming geen gebonden bevoegdheid is,

zoals blijkt uit artikel 37 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten; dat er bijgevolg geen sprake kan zijn van een recht op de hem geweigerde benoeming en dus ook niet van een verplichting tot reconstructie van de loopbaan;

2.4.2. Overwegende dat ook de omstandigheid dat verzoeker wedden- en anciënniteitsverlies zou hebben geleden hem geen verder actueel belang verstrekt; dat, immers, zoals reeds gezegd er geen gebonden bevoegdheid is bij het toekennen van de bevordering tot afdelingscommissaris zodat er geen reconstructie mogelijk is en het geleden wedden- en anciënniteitsverlies door de gevorderde nietigverklaring dan ook niet zonder meer goedge maakt kan worden;

2.4.3. Overwegende dat in zoverre verzoeker een moreel belang aanvoert bij de nietigverklaring van een besluit waarin een negatieve beoordeling over zijn manier van werken is vervat, dat belang geacht moet worden te zijn verdwenen doordat hij intussen, en zelfs heel snel na de bestreden weigering, toch benoemd werd tot de graad van afdelingscommissaris, waardoor voor iedereen duidelijk moet zijn dat hij wel voor de functie van afdelingscommissaris geschikt is; dat dit ook geldt ten aanzien van degenen die niet louter aangewezen zijn op de lectuur van het Belgisch Staatsblad, omdat blijkens de motivering van het benoemingsbesluit en, vooral, de eraan voorafgaande evaluatie van verzoeker bij de brigade Hasselt, de weigering niet gesteund was op een terechte negatieve beoordeling van verzoeker; dat voor zover verzoeker het laat voorkomen alsof hij vooral te Tongeren bevorderd wenste te worden en hij zich nadien kandidaat heeft gesteld voor een betrekking te Hasselt, alleen omdat hij niet wilde wachten op het resultaat van de annulatieprocedure voor de Raad van State, er vastgesteld dient te worden dat verzoeker, toen hij op 14 augustus 1998 kandideerde, uitdrukkelijk vermeldde dat zijn voorkeur ging naar een bevordering te Hasselt en pas in tweede instantie naar een bevordering te Tongeren; dat derhalve ook het morele nadeel niet meer actueel is;

2.4.4. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker geen actueel belang meer kan laten gelden bij de door hem gevorderde nietigverklaring; dat aangezien, zoals hiervoor is aangestipt, de verwerende partij blijkbaar heeft erkend dat verzoekers ongunstige beoordeling onterecht was, het past dat, zoals verzoeker het in bijkomende orde vraagt, de kosten van het beroep ten laste van die partij gebracht worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien april 2000 en vier, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.